

1 artystycznej na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 5, poz. 40) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule skreśla się wyraz „zarobkową”;
- 2) w § 1 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osiągają obrót ze sprzedaży wyrobów lub świadczenia usług nie przekraczający 960.000 zł rocznie, z zastrzeżeniem § 4 ust. 4.”;
- 3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Stawki ryczałtu wynoszą:

od obrotu miesięcznego zł	ze sprzedaży wyrobów %	ze świadczenia usług %
do 25.000	6	5
od nadwyżki ponad 25.000 do 30.000	10	10
od nadwyżki ponad 30.000 do 35.000	10	15
od nadwyżki ponad 35.000 do 40.000	10	20
od nadwyżki ponad 40.000 do 45.000	10	25
od nadwyżki ponad 45.000 do 50.000	14	28
od nadwyżki ponad 50.000 do 55.000	18	31
od nadwyżki ponad 55.000 do 60.000	20	32
od nadwyżki ponad 60.000 do 65.000	21	33
od nadwyżki ponad 65.000 do 70.000	22	34
od nadwyżki ponad 70.000 do 75.000	23	35
od nadwyżki ponad 75.000	24	36

2. Stawki ryczałtu określone w ust. 1 od obrotów ze sprzedaży wyrobów przeznaczonych na eksport obniża się o 30%.
3. Stawki ryczałtu określone w ust. 1 od obro-

tów ze sprzedaży wyrobów, z wyjątkiem określonych w ust. 2, lub świadczenia usług, dla których właściwe są stawki podatku obrotowego wyższe od wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191), w tym również ze sprzedaży produktów lub usług luksusowych, podwyższa się o różnicę pomiędzy stawkami tego podatku określonymi dla tych wyrobów i usług na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy o podatku obrotowym lub art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 7, poz. 55 z późniejszymi zmianami) a stawkami wymienionymi w art. 10 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatku obrotowym.

4. Przy ocenie zachowania warunków do zastosowania ryczałtu (§ 1 ust. 1) nie wlicza się do obrotu kwot stanowiących różnicę w obliczeniu ryczałtu wynikłą z zastosowania przepisu ust. 3.”;

4) w § 7 w ust. 2 wyrazy „budżetu właściwego dla organu podatkowego” zastępuje się wyrazami „właściwego urzędu skarbowego”;

5) w § 9:

a) w ust. 2 wyrazy „ryczałtu umownego, jeżeli wykonują działalność zarobkową” zastępuje się wyrazami „innego ryczałtu, jeżeli wykonują działalność”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do podatników, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za tę część roku, w której nie podlegają opodatkowaniu w formie ryczałtu na podstawie niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się dochód osiągnięty w tej części roku i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.”;

6) w § 1 ust. 1, § 3, 5 i 6 skreśla się użyty w różnych przypadkach wyraz „zarobkowa”;

7) w § 6, § 7 ust. 3, § 8 i § 9 ust. 1 użyte w różnych przypadkach i liczbie wyrazy „organ podatkowy” lub „organ podatkowy stopnia podstawowego” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach i liczbie wyrazami „urząd skarbowy”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1984 r. i stosuje się do obrotów osiągniętych od tego dnia.

Minister Finansów: w z. W. Bień

55

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 lutego 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 5 § 1 i § 2 oraz art. 6 § 1 i § 2 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55, z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1974 r. Nr 50, poz. 316, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 34, poz. 183 oraz z 1982 r. Nr 16, poz. 125, Nr 19,

poz. 145, Nr 31, poz. 214 i Nr 35, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 czerwca 1980 r. w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich sie-

dział i obszarów własności (Dz. U. z 1980 r. Nr 15, poz. 54, z 1981 r. Nr 32, poz. 188, z 1982 r. Nr 18, poz. 143 i Nr 45, poz. 299 oraz z 1983 r. Nr 26, poz. 128) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3:

a) w ust. 2 — w województwie białkopodlaskim:
— w pkt 1 po wyrazie „Rokitno” dodaje się wyraz „Rossosz”;

b) w ust. 6 — w województwie chełmskim:
— w pkt 1 po wyrazie „Dubienka” dodaje się wyraz „Kamień”;

c) w ust. 9 — w województwie elbląskim:
— pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) Sąd Rejonowy w Braniewie dla miast: Braniewo, Frombork, Młynary, Orneta i Pięniężno oraz gmin: Braniewo, Frombork, Godkowo, Lelkowo, Młynary, Orneta, Pięniężno, Płoskinia i Wilczęta”;

d) w ust. 10 — w województwie gdańskim:
— w pkt 3 wyrazy „Dziemiany-Lipusz” zastępuje się wyrazem „Dziemiany”, a po wyrazie „Liniewo” dodaje się wyraz „Lipusz”;

e) w ust. 12 — w województwie jeleniogórskim:
— w pkt 2 po wyrazach „Świeradów-Zdrój” dodaje się wyraz „Świerzawa”;

f) w ust. 13 — w województwie kaliskim:
— w pkt 5 po wyrazach „Czajków, Doruchów, Grabów nad Prosną” dodaje się wyraz „Kraszewice”;

g) w ust. 21 — w województwie leszczyńskim:
— pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) Sąd Rejonowy w Rawiczu dla miast: Bojanowo, Góra, Jutrosin, Miejska Górka, Rawicz, Szlichtyngowa i Wąsosz oraz gmin: Bojanowo, Góra, Jemielno, Jutrosin, Miejska Górka, Niechlów, Pakosław, Rawicz, Szlichtyngowa i Wąsosz”;

h) w ust. 22 — w województwie lubelskim:
— w pkt 4 po wyrazie „Kurów” dodaje się wyraz „Markuszów”;

i) w ust. 23 — w województwie łomżyńskim:
— w pkt 2 po wyrazie „Piątница” dodaje się wyraz „Przytuły”;
— w pkt 3 wyrazy „Szepietowo-Stacja” zastępuje się wyrazem „Szepietowo”;

j) w ust. 25 — w województwie nowosądeckim:
— w pkt 5 wyraz „Krościenko” zastępuje się wyrazami „Krościenko nad Dunajcem”;

k) w ust. 27 — w województwie opolskim:
— w pkt 1 wyraz „Świerczów” zastępuje się wyrazem „Popielów”;
— pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu dla miast: Baborów, Głubczyce, Kędzierzyn-Koźle, Kietrz i Zdzieszowice oraz gmin: Baborów, Bierawa, Branice, Cisek, Głubczyce, Kietrz, Pawłowiczki, Polska Cerekiew, Reńska Wieś i Zdzieszowice.”
— w pkt 3 po wyrazie „Pokój” dodaje się wyraz „Świerczów”;

— w pkt 5 skreśla się wyraz „Popielów”;
— w pkt 6 skreśla się wyrazy „i Strzelczki”, a po wyrazie „Lubrza” przecinek zastępuje się spójnikiem „i”;

— pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich dla miast: Gogolin, Kolonowskie, Krapkowice, Leśnica, Strzelce Opolskie, Ujazd i Zawadzkie oraz gmin: Gogolin, Izbicko, Jemielnica, Kolonowskie, Krapkowice, Leśnica, Strzelce Opolskie, Strzelczki, Ujazd, Walce i Zawadzkie”;

l) w ust. 32 — w województwie poznańskim:
— dodaje się nowy pkt 5 w brzmieniu:
„5) Sąd Rejonowy w Śremie dla miast: Czempin, Dolsk, Książ Wielkopolski, Mosina i Śrem oraz gmin: Brodnica, Czempin, Dolsk, Książ Wielkopolski, Mosina i Śrem”;

— dotychczasowy pkt 5 oznacza się jako pkt 6 i nadaje mu brzmienie:

„6) Sąd Rejonowy w Środzie Wielkopolskiej dla miast: Kostrzyn, Kórnik, Miłosław, Środa Wielkopolska i Września oraz gmin: Dominowo, Kleszczewo, Kołaczkowo, Kostrzyn, Kórnik, Krzykosy, Miłosław, Nekla, Nowe Miasto nad Wartą, Środa Wielkopolska, Września i Zaniemyśl”;

l) w ust. 36 — w województwie siedleckim:
— w pkt 1 po wyrazach „Garwolin, Łaskarzew” dodaje się wyraz „Pilawa”;

m) w ust. 38 — w województwie skierniewickim:
— w pkt 1 wyraz „Lipce” zastępuje się wyrazami „Lipce Reymontowskie”;

n) w ust. 40 — w województwie suwalskim:
— pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) Sąd Rejonowy w Augustowie dla miast: Augustów i Lipsk oraz gmin: Augustów, Bargłów Kościelny, Giby, Lipsk, Nowinka, Piaska i Sztabin”;
— w pkt 5 po wyrazie „Raczki” dodaje się wyrazy „Rutka-Tartak”;

o) w ust. 46 — w województwie wrocławskim:
— pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) Sąd Rejonowy we Wrocławku dla miast: Aleksandrów Kujawski, Brześć Kujawski, Chodecz, Ciechocinek, Kowal, Lubień Kujawski, Lubraniec, Nieszawa i Włocławek oraz gmin: Aleksandrów Kujawski, Baruchowo, Bądkowo, Boniewo, Brześć Kujawski, Chocień, Chodecz, Fabianki, Koneck, Kowal, Lubanie, Lubień Kujawski, Lubraniec, Nieszawa, Raciążek i Włocławek”;

p) w ust. 48 — w województwie zamojskim:
— w pkt 1 po wyrazie „Tarnogród” dodaje się wyraz „Tereszpol”;

2) w § 4:

a) w ust. 12 — w województwie jeleniogórskim:
— dodaje się nowy pkt 3 w brzmieniu:
„3) w Sądzie Rejonowym w Lubaniu, obejmujący obszar własności tego Sądu”;

- dotychczasowy pkt 3 oznacza się jako pkt 4 i nadaje mu brzmienie:
  - „4) w Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu, obejmujący obszar właściwości tego Sądu;”
- b) w ust. 32 — w województwie poznańskim:
  - dodaje się nowy pkt 5 w brzmieniu:
    - „5) w Sądzie Rejonowym w Śremie, obejmujący obszar właściwości tego Sądu;”
  - dotychczasowy pkt 5 oznacza się jako pkt 6;
- c) w ust. 33 — w województwie przemyskim:
  - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
    - „1) w Sądzie Rejonowym w Jarosławiu, obejmujący obszar właściwości tego Sądu;”

- dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
  - „4) w Sądzie Rejonowym w Przeworsku, obejmujący obszar właściwości tego Sądu;”
- d) w ust. 48 — w województwie zamojskim:
  - dodaje się nowy pkt 2 w brzmieniu:
    - „2) w Sądzie Rejonowym w Hrubieszowie, obejmujący obszar właściwości tego Sądu;”
  - dotychczasowy pkt 2 oznacza się jako pkt 3 i nadaje mu brzmienie:
    - „3) w Sądzie Rejonowym w Zamościu, obejmujący obszar właściwości tego Sądu;”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *L. Domeracki*

56

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 10 lutego 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykroczeń, za które funkcjonariusze organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej mogą nakładać grzywny w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień.

Na podstawie art. 67 § 2 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203) oraz w związku z § 1 pkt 9 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego (Dz. U. z 1971 r. Nr 35, poz. 308, z 1982 r. Nr 13, poz. 106 i z 1984 r. Nr 2, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 lipca 1972 r. w sprawie wykroczeń, za które funkcjonariusze organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej mogą nakładać grzywny w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień (Dz. U. Nr 30, poz. 209) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
  - „5) art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o substancjach trujących (Dz. U. z 1963 r. Nr 22, poz. 116 i z 1983 r. Nr 6, poz. 35)”,
- 2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Upoważnienia do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego wydają państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni dla:

- 1) państwowych terenowych i portowych inspektorów sanitarnych,
  - 2) funkcjonariuszy wojewódzkich, terenowych i portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych,
  - 3) pracowników innych zakładów społecznych służby zdrowia, którym organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej udzieliły upoważnień przewidzianych w art. 15 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1954 r. Nr 37, poz. 160 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91).
2. Państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni wydają upoważnienia osobom, o których mowa w ust. 1 pkt 3, na wniosek miejscowo właściwego państwowego terenowego lub portowego inspektora sanitarnego.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *T. Szelachowski*

57

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 22 lutego 1984 r.

w sprawie zasad wypłacania świadczeń emerytalno-rentowych w zbiegu ze świadczeniami o charakterze rentowym z instytucji zagranicznych.

Na podstawie art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osobom uprawnionym do świadczeń emerytalno-rentowych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia

1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267), zwanej dalej „ustawą”, oraz do świadczeń o charakterze rentowym z instytucji zagranicznych, emeryturę lub rentę przysługującą na podstawie ustawy wypłaca się, z zastrzeżeniem ust. 2—4: